

העם

נצחון בקרב

הדמוקרטיה הישראלית נחלה השבוע נצחון מזהיר. ממשלת ישראל נאלצה לקחת חזרה את הצעת חוק לשון הרע, אותה הניחה לפני שלושה שבועות על שולחן הכנסת (ראה להלן).

גורמים רבים חברו במערכה זו להגנה על חרות האדם הישראלי. העתונות הישראלית, שנפגעה במישורין, התאחדה כמעט כולה. מפלגות האופוזיציה התכוננו ללחום בו בעקשנות כמליאת הכנסת ובחזקתה. דעת-הקהל הישראלית התעוררה במידה רבה.

(המשך מעמוד 3)
מאיימת על ארמות, אלשנור" (בגליל), לת- בע הפסקת הנסיגות לגזול ארמות הפל- חים בטענות פיתוח וכד'.
בישיבתו האחרונה דן הוועד היהודי-ערבי, שנבחר בכינוס זה, בבעיה זו מחדש, והוא רואה כצו שר-האוצר, ברבר הפקעת 5550 דונם מארמות אלו, השייכות לתושבי דיר אל-אסר ובענה ועוד, התנקשות בזכויות האזרחים הערבים, ונסיון לסתום מקורות פרנסתם והפקרתם לעוני וחוסר-כל.
לאור העובדות מן העבר, ונוכח מדיניות נישול הפלחים הערביים מאדמותיהם, רואה הוועד שהטענות בדבר זכרי פיתוח, שהעלה שר האוצר להצדקת צעדו, אינן נשענות על בסיס של אמת כלשהי, ושהן סותרות את זכויות תושבי הכפרים הללו לחיות ב- שלווה, כשהם בטוחים בזכות על אדמותיהם, ובזכות לעבוד ולהפיק את השיש והאבנים בהם הם עשירים. אי-לכך אינו יכול הוועד שלא לראות בצעד זה, אלא נשלני נועני. אין זה פיתוח ואין זו קידמה, להרוס עתידם של תושבי כפרים שלמים...
הוועד שלנו תומך כמאבק תושבי כפרי אלשנור" ותומך בכינוסם הציבורי, על- סימו הודיעה ועדתם, כ-31 למרס 1962, למען ביטול צו ההפקעה. הוא קורא את כל האזרחים, יהודים וערבים, לתמוך באור- רחים אלה.
הצלתם היתה הצלחת המערכה למען בני- טול הממשל הצבאי, ולמען שוויון זכויות שני העמים וביצור האחווה ביניהם.

שוכרי אל כאון, הוועד היהודי- ערבי לביטול הממשל הצבאי, חיפה

אשכול לדודי

אם טוב הדבר בעיניכם - הרי שיר לכבוד הנ הפורים:
היה היה איש נדול / ושמו היה לוי אשכול / וכפי שהיה בעל-נכסים - היה ונעשה לשר-הכספים / ובשבתו על כיסא ממשלתו, / חשבוהו לנאמן, לפי הוד רוממותו. / ואם שאלוהו: "מה בלירח?" / היה משיב: "בני, אל-תיראו / הלירה תהיה בשלמותה, / כמו שהיתה בקדמותה!" / אך עד מהרה התחרט, / והמיל נורל במח- תרת. / הנורל נפל בחורש אדר / והקול נשמע עד כרמל-הדר: / כי הלירה, המסי- כנה, / נפלה ואבדה ממשקלתו / ואשכול, הכופר, / ידיו של ימז / אני לדודי, ודודי לוי /

סבא א. גורפיל, נתניה

סירה טובעת

ההופעה שאורגנה עליי ועדת-שושן של עיריית תל-אביב באלם קולנוע תל-אביב (העולם היה 1280) עוד תכה הדים בציבור. אין מילים בפי להביע את שאט-הנפש ולתאר את הטעם הרע שנשתייר בפי אפילו כעת, 24 שעות אחרי ההופעה. בזיון כזה לא היה עובר בשתיקה בשום מדינה תרבו- תית בעולם.
ישבו להם על הכמה אלופי ההומור הישי- ראלי... שחו כל העת משקאות חריפים כמו בבית-סוהו, ניבלו את פיהם בכל ניבוי לייפה שאפשר להעלותם על לשון ולענו לקהל האלמים בשטניות.
אחמול חזיתי בלויה מפוארת (שעלתה לי במיטב כספי) להומור הישראלי. ולואי וסירה זו היתה טובעת כימה המזוהם של תל-אביב העיר לפני הפלגתה.

א. עצמון, רמת-גן

פורים בפתח

הנבירו פתח (הרווחים)!
הפלמ"ח פורק זה מכבר, אלם אחרים מ, ניבוריו" משיכים עדיין לקצור, ללא כל נקיפת מצפון, פירותיו, כנצלם את הי זרנו החברתי-שנוצר עליידי הרווחים, ליר מדורה רועת, לאחר ימים של אי- עצימת עין.
אחד הניבורים, אולי הניבור מכולם, הינו ללא ספק דן באומץ, הסורה מרי פעם לרנא את זכרונותיו באימרותיו השנונות. ואם מותר לעשות זאת עליידי הסדרה, מדוע לא בקולנוע תל-אביב או בהיכל-התרבות, מה עוד בחסות מטה הניגונ שושן. קרי עיריית תל-אביב?
למעלה מחצית הרכבה של שוחרי הבי- דור הקל, אך לא הפלוקס, שילטו מחירים מפולפלים עבור הישיבה על כסאותיו המרו- פדים של היכל. שילטו וקונו, אך לשווא... טוב הנדירו את העסק אנשי רביעיית-התי- אטרון באחד משוריהם הנודשים ביותר: "חוספים והולכים"...

ב. אילון, כפר-סבא

אסף לא אסף

נאלצתי לכתוב את מכתבי בעניין התקי- רית בין סגן-שר-החינוך והטיים הפצוע, בי לשון כנינהור (העולם הזה 1274). הואיל ויתכן שבניתיים יתקבל חוק לשון הרע, אינני רוצה שאורי אבנרי ילך בגללי לבית- הסוהר.
בכלל לא זועזעתי למקרא היריעה בעתו- נים על התנגדותו של סגן-שר-החינוך, מר עמי אסף. התנגדותו הבלתי-פרועה של תתי- השר, בסכרו לקחת את החייל הפצוע לבית- החולים, אינה מוכיחה שהוא עבריו מוסר, וכמו כן אינה מוכיחה כלל שאינו מתאים לתפקידו כח-השר החינוך. כמו כן, כאורת, אינני רוצה לדעת איזה ערדים חושב ה- מטכ"ל נקוט נגד תת-שר-החינוך, שלדעתו יש לו חינוך מעולה.
אינני נוטה לקבל את גירסת הקצין, הר- איל והצטרקות הבלתי-עלובה של מר עמי אסף היא סממנת בהחלט. הואיל ובאמת קשה לקחת פצוע מבכונת... יודי שמוסמך לכך לא הייב לברר את הפרשה, ואם ימצא האיש אשם, אסור למטר אותו תיכף ומיד, כי כל יום נוסף בו הוא מכהן כח-השר- החינוך, אינו מעטה כלל כלימה על החינוך העברי.

גבאי אברהם, בתיים

היא
כמובן
הטובה
מכולן

נפתח קורס חדש
לקוסמים
בהנהלת גבי גניה
מקודם מנהלת ביים הסתדרותי לקוסמטיקה. השתלמות מעשית, הלמוד בהשתתפות רופאים.
סלון גניה
בנייהודה 52, תל-אביב
המכון ליופי פתוח גם ללקוחות, טיפולים אינדיבידואליים.

איגוד לקשרי ידידות
ישראל-קובה
ביום החמישי, 29.3.1962, שעה 8.30 בערב באולם בית-החלוצות, תל- אביב המלך גיורגי 37.
ערב מוקדש לנושא
קובה של היום
CUBA SI!
בהשתתפות
מוכרת צירות קובה
בתכנית: דברים רשמים מביקור בקובה, סרטים ודוקומנטריים ותערו- כת תצלומים וכתבי-עת קובאניים.

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי
המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמטרס • וטוס משה שהם בעימ, ת.א. סין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המריל: העולם הזה בעימ.

בותרות עתונים על חוק לשון הרע

הפטד של כמה מיליונים

אך לכל הדעות הושג הנצחון בעיקר על- ידי כוח שמפל מחוץ לגבולות המדינה: העתונות העולמית. ההתערבות הישירה של דעת-הקהל הער- למית, בצורה שלא היה לה תקדים מאז קום המדינה, גרמה לתוצאות מרחיקות-לכת. מנהלי המבגיות הציניות שיגרו קריאות ס.א.א.ס, ניבאו כי הפירסומת השלילית תעלה למדינה מיליוני דולרים, דוקא כשהיא זקוקה להם ביותר. משרד-החוק קלט את זעקות השגרירים הגדהמים, שעמדו במצור. הם הודיעו כי תיאור ישראל כמדינה טוטא- ליטארית יהרוס את מערכתה להשגת נשק ועזרה. כי עד כה היתה הסענה העיקרית של ישראל במערכה זו, שהיא מהוה מיב- צר יחיד של הדמוקרטיה במרחב.

לא מקרה הוא, על כן, כי בתוך מפא"י עצמה באה דרישת הגניזה דוקא מצד שני השרים הקשרים ביותר בענייני-חוק. גולדה מאיר הרימה את קולה בישיבת הממשלה, וכמוה גם אבא אבן, מי שהיה שגריר ישראל בארצות-הברית, ומי שמתכוון להיות שר-החוק הבא. אבן קיבל מכתב פרטי מיד עורכו של וושינגטון פוסט, העתון אדיר- ההשפעה בבית ארצות-הברית, שגינה ב- חריפות את הצעת-החוק.

הפתיחה הפנימית

עוררה מחדש שאלה ישנה, המנסרת בחלל המדינה מזה שנים. הוגידעות רבים ממדינה סבורים שאם כי בן-גוריון ואנשי-הצרו שאופים אמנם להקמת דיקטטורה בארץ - לא יעלה הדבר בידם בתנאים המיוחדים של מדינת ישראל. כי המישור הקיים במדינה תלוי בתרומות היהודים וברצון הטוב של הציבור בארצות המערב. רודנות גלויה תערער יסודות אלה. לכן יאלץ גם בן-גוריון לשמור על הסממ- גים החיצוניים של דמוקרטיה פורמלית - כגון קיומם של עתונים בלתי-תלויים. היו שהטילו ספק בכוננות תיאוריה זו. אולם מאורעות החודש האחרון חיקו אותה במידה רבה.

סיבוב אחר. הדמוקרטיה הישראלית

(המשך בעמוד 6)

* להוציא את גרוסלם פוסט, עלון-התע- מולה המפא"י לדוברי האנגלית, שהוטיף להגן על החוק על הרגע האחרון.
** מלמעלה: ישראל דנה בחוק דראסטי להגבלת העתונות (גי'איש אקספוננט, פיל- דפיה), צנזורה בישראל (כנ"ל), חוק מחריד (טיימס, לונדון), מערכת בישראל נגד הצעת-חוק על העתונות (להימנד, פאריס), איום חדש (ניו סטייטסמן, לונ- דון), חוק לשון הרע בישראל (גארדיאן, מאנצ'סטר).